

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS**

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 9.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Tatjana Jefremova,

piedaloties personas, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, AS „*Nosaukums*” pārstāvjiem zvērinātam advokātam Dzintaram Zonenbergam un T.Č., un iestādes, kas pieņēmusi lēmumu, Konkurences padomes pārstāvim M.B.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc AS „*Nosaukums*” (reģ. Nr./reģistrācijas numurs/) sūdzības par Konkurences padomes 2011.gada 21.jūlija lēmuma Nr.E02-42 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 7.jūlijā Konkurences padomes Izpilddirekcija (turpmāk tekstā – KPI) sastādīja AS „*Nosaukums*” administratīvā pārkāpuma protokolu RA Nr.600042 (turpmāk arī – Protokols) par to, ka KPI amatpersonas 2011.gada 4.jūlijā plkst.10.00 un 2011.gada 7.jūlijā plkst.13.03 ieradās AS „*Nosaukums*” telpās, lai veiktu Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā paredzētās izmeklēšanas darbības lietas Nr.p/11/03.01.-09.79 „Par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101.panta pirmās daļas c) punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu UAB „*Nosaukums*” un AS „*Nosaukums*” darbībās” ietvaros, nav izpildījusi KPI likumīgo prasību – nodrošināt piekļuvi KPI amatpersonām elektroniskās informācijas sistēmā

1.lappuse no 8

saglabātajām ziņām uzņēmuma serverī, tādā veidā arī kavējot izpēti lietā. Līdz ar AS „/Nosaukums/” ir pārkāpusi Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punktu un ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu par kuru atbildība paredzēta Latvijas administratīvā pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 175.⁶ pantā.

[2] 2011.gada 9.septembrī Konkurences padome pieņēma lēmumu Nr.E02-42 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolēma uzlikt AS „/Nosaukums/” naudas sodu Ls 1000 apmērā, norādot turpmāk minēto.

[2.1] Iestāde konstatē, ka AS „/Nosaukums/” ir vainīga LAPK 175.⁶ pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, un to var saukt pie administratīvās atbildības. Administratīvā pārkāpuma rezultātā nav nodarīts mantisks zaudējums, taču AS „/Nosaukums/” pārkāpuma rezultātā ir kavēta patieso apstākļu noskaidrošana lietā Nr.p/11/03.01.-09./9. Iestāde konstatē, ka lietā nav apstākļu, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā un kas ir pamats lietvedības izbeigšanai, kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu.

[2.2] Saskaņā ar LAPK 175.⁶ pantu par Konkurences padomes lēmumu vai amatpersonu likumīgo prasību nepildīšanu uzliek naudas sodu juridiskajām personām no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem.

Izvērtējot pārkāpuma raksturu, tiek noteikts pārkāpuma veids – nozīmīgs vai nebūtisks. AS „/Nosaukums/” nepildīja KPI amatpersonu likumīgās prasības apmeklējuma laikā, kad pierādījumu nekavējoša ieguve, bez iepriekšēja brīdinājuma ir efektīvākā lietas izmeklēšanas metode, pastāvot bažām par pierādījumu iespējamu iznīcināšanu vai nesniegšanu. Turklāt apmeklējums tika rīkots, izmeklējot Līguma par Eiropas Savienības darbību 101.panta pirmās daļas c) punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu starp konkurentiem, kas ir uzskatāms par sevišķi smagu pārkāpumu. AS „/Nosaukums/” administratīvā pārkāpuma rezultātā nav nodarīts mantisks zaudējums, taču ir kavēta informācijas iegūšana un izpēte lietā. Lai gan KPI amatpersonām bija piekļuve uz servera esošajai informācijai tādā apmērā, kā tai var piekļūt atsevišķi darbinieki, KPI amatpersonām nebija iespēja pārliecināties par visu informāciju, kas atradās uz servera, kā arī iegūt no servera dzēsto informāciju. Līdz ar to AS „/Nosaukums/” pārkāpuma raksturs nav vērsts uz pieprasītās informācijas iznīcināšanu vai izmaiņšanu, bet uz piekļuves nenodrošināšanu visai informācijai, kas atrodas uz AS „/Nosaukums/” serveriem. Piekļuve tika nodrošināta 2011.gada 11.jūlijā, līdz ar to pārkāpums ilga septiņas dienas, kuras laikā KPI amatpersonas liedza piekļuvi uz serveriem esošajai informācijai, sākot ar 2011.gada 4.jūlija plkst.13.59. Tāpēc, ņemot vērā, ka pārkāpuma raksturs ir piekļuves informācijai nenodrošināšana un Konkurences padome vienlaicīgi varēja nodrošināt, ka informācija netiek iznīcināta vai izmainīta, attiecīgais pārkāpums ir uzskatāms par nebūtisku.

[2.2.1] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvu pārkāpumu var uzskatīt tikai vainojamu darbību vai bezdarbību. Privātpersonas ir atbildīgas par savas informācijas organizēšanu, tās apstrādi vai uzglabāšanu ir iespējams uzticēt trešajām personām likumā noteiktā kārtībā, taču tas neatbrīvo attiecīgo privātpersonu no atbildības par informāciju. Tāpēc, ņemot vērā, ka KPI amatpersonām tika liegta pieeja AS „/Nosaukums/” informācijai, pamatojoties uz trešās personas rīcību, ka tā nevar sniegt piekļuves paroles AS „/Nosaukums/” informācijai. AS „/Nosaukums/” ir rīkojusies aiz neuzmanības, nenodrošinot, ka tai ir piekļuve savai informācijai pilnā apmērā. Iestādes rīcībā nav pierādījumu, ka tas noticis ar nodomu, respektīvi, ka AS „/Nosaukums/” apmeklējuma laikā būtu zināmas paroles serveriem, bet tās netika dotas KPI amatpersonām. Nosakot soda apmēru, iestāde ņem vērā arī AS „/Nosaukums/” pārstāvju sēdes laikā norādītos apstākļus, faktu, ka AS „/Nosaukums/” apmeklējuma laikā neliedza KPI amatpersonām pieeju citiem dokumentiem AS „/Nosaukums/” telpās un pieeju datoriem, AS „/Nosaukums/” iepriekš nav administratīvi sodīta, tā līdz šim ir savlaicīgi atbildējusi uz Iestādes informācijas pieprasījumiem citās lietās, kā arī nav nodarīts kaitējums trešajām personām.

[2.2.3] Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus saistībā ar pārkāpuma veidu un vainas formu, iestāde uzskata par atbilstošu un samērīgu AS „/Nosaukums/” piemērot naudas sodu Ls 1000 apmērā.

[2.3] Iestāde konstatē, ka lietā nepastāv LAPK 33.panta pirmajā daļā vai 34.panta pirmajā daļā noteiktie atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprinošie vai mīkstinājošie apstākļi.

Lai atturētu pārkāpēju un citas personas no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotas izdarīšanas, nepieciešams AS „/Nosaukums/” piemērot administratīvo sodu. Lemjot par naudas soda piemērošanu par administratīvo pārkāpumu, Iestāde ņem vērā Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu nepieciešamību, piemērotību, vajadzību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktās personas rīcību un tai uzliekamo ierobežojumu, kā arī sabiedrības tiesiskās intereses, to, ka piemērojāmām sankcijām jābūt efektīvām un, pamatojoties uz administratīvā soda mērķi (LAPK 22.pants), jāattur AS „/Nosaukums/” un citas personas no šādu pārkāpumu atkārtotas izdarīšanas. Nosakot AS „/Nosaukums/” uzliekamo naudas soda apmēru, Iestāde ņem vērā, t.sk. AS „/Nosaukums/” finansiālo stāvokli (saskaņā ar vērtspapīru biržas /birža/ mājas lapā publicēto AS „/Nosaukums/” peļņas vai zaudējumu aprēķinu laika periodā no 2011.gada janvāra līdz 2011.gada martam tās neto apgrozījums bija Ls 480 431 un peļņa pēc nodokļiem Ls 49387). Ņemot vērā minēto, Iestāde secina, ka AS „/Nosaukums/” iepriekš noteiktais naudas soda apmērs nav palielināms vai samazināms.

[3] 2011.gada 11.oktobrī tiesā saņemta AS „/Nosaukums/” sūdzība par Lēmumu atcelšanu.

Sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] AS „/Nosaukums/” uzskata, ka KPI amatpersonas izmeklēšanas darbības, pamatojoties uz konkrētu tiesneša lēmumu, ir tiesīgas veikt tikai vienu reizi. Konkrētajā situācijā KPI amatpersonas šīs izmeklēšanas darbības veica 2011.gada 4.jūlijā un šajā dienā arī pabeidza to veikšanu, par ko pašas KPI amatpersonas izdarīja ierakstu izmeklēšanas darbību veikšanas protokolā. KPI nekādus administratīvos pārkāpumus AS „/Nosaukums/” darbībās nekonstatēja un administratīvā pārkāpuma protokolus nesastādīja.

[3.2] 2011.gada 7.jūlijā, atkārtoti uzsākot veikt izmeklēšanas darbības, KPI amatpersonas AS „/Nosaukums/” pārstāvim paskaidroja, ka tās tiek veiktas, pamatojoties uz to pašu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.jūnija lēmumu, un ka KPI amatpersonas Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā paredzētās izmeklēšanas darbības, pamatojoties uz šo vienu sankciju, esot tiesīgas veikt neierobežotu reižu skaitu visa ierosinātas lietas izmeklēšanas periodā.

AS „/Nosaukums/” uzskata, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.jūnija lēmums Iestādei piešķīra tiesības Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā paredzētās darbības veikt tikai vienu reizi, ko Iestāde izmantoja un veica 2011.gada 4.jūlijā, uzsākot un pabeidzot izmeklēšanas darbību veikšanu.

Kā redzams no 2011.gada 4.jūlija izmeklēšanas darbību veikšanas protokola, tad tajā KPI amatpersonas nav fiksējušas, ka izmeklēšanas darbību veikšana jebkādu iemeslu dēļ tiek pārtraukta vai atlikta uz vēlāku laiku, kas ļautu tās vēlāk turpināt, pamatojoties uz to pašu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmumu.

AS „/Nosaukums/” uzskata, ka KPI amatpersonas 2011.gada 7.jūlijā nebija tiesīgas veikt jebkādas Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā paredzētās izmeklēšanas darbības un tādējādi nevarēja un tām nebija nekāda tiesiska pamata konstatēt LAPK 175.⁶ panta pārkāpumu AS „/Nosaukums/” darbībās 2011.gada 7.jūlijā, jo nebija konstatējama administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse. Respektīvi, nebija tiesiska pamata konstatēt, ka AS „/Nosaukums/” pārkāpj Konkurences likuma 9. panta sestās daļas 2.punktu, ja pašas KPI amatpersonu veiktajām darbībām 2011.gada 7.jūlijā nebija tiesiska pamata un tās

nebija kvalificējamās kā izmeklēšanas darbības Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punkta izpratnē.

[3.3] Tāpat AS „/Nosaukums/” uzskata, ka Iestādei nebija pamata konstatēt administratīvā pārkāpuma esamību arī gadījumā, ja atzītu par pareizu Iestādes uzskatu un pieņēmumu, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.jūnija lēmumu sankcionētās izmeklēšanas darbības tā var veikt neierobežotu skaitu reižu visā ierosinātās lietas izmeklēšanas laika periodā. Ja šādu atziņu un Konkurences likuma normu interpretāciju atzīst par pareizu, tad AS „/Nosaukums/” 2011.gada 7.jūlijā nebija izdarījusi Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punkta pārkāpumu, jo šajā tiesību normā nav noteikts termiņš Iestādes amatpersonu pieprasījuma nodrošināt piekļuvi datiem, izpildei, un tādējādi AS „/Nosaukums/”, 2011.gada 11.jūlijā nodrošinot piekļuvi datiem, nepārkāpa iepriekš minēto likuma normu, jo AS „/Nosaukums/” nekad neizteica ne gribu, ne nodomu liegt piekļuvi vai atteikusies dot piekļuvi pieprasītajiem datiem, un piekļuvi nodrošināja ierosinātās lietas izmeklēšanas laikā un ievērojot saprātīgu termiņu.

[3.5] Nekavējošu piekļuves neiespējamību uz serveriem esošajai informācijai tā iemesla dēļ, ka AS „/Nosaukums/” pakalpojumu sniedzošā uzņēmuma atbildīgais darbinieks ir iepriekš saskaņotā ikgadējā atvaļinājumā (it īpaši vasaras laikā, kad lielākā daļa darbinieku izmanto atvaļinājumu), nekādā mērā nevar uzskatīt par tādu darbību, kas būtu prettiesiska un uzskatāma par Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punkta pārkāpumu, it īpaši pie apstākļiem, ka Iestāde līdz piekļuves nodrošināšanas brīdim nekādā veidā netika traucēta darbībās, lai pilnībā nodrošinātu uz serveriem esošās informācijas saglabāšanu tādā stāvoklī un apjomā, kādā tā bija 2011.gada 4.jūlijā, kad Iestādes amatpersonas ieradās veikt Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā paredzētās darbības.

Lietā nav un nevar būt strīda, ka KPI, nekavējoties pēc A.G. atgriešanās no atvaļinājuma 2011.gada 11.jūlijā, tika informēta par servera piekļuves parolēm, un tādējādi KPI tika nodrošināta ar piekļuvi serverī esošajai informācijai.

Nemot vērā to apstākli, ka piekļuve serverim tika nodrošināta un tā tika nodrošināta ierosinātās lietas izmeklēšanas ietvaros, un pie apstākļiem, kad pati Iestāde Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā minētās izmeklēšanas darbības un to veikšanas kārtību interpretē kā vairākkārtēju, ilglaicīgu un konkrētos sākuma un beigu termiņos neierobežotu darbību veikšanas kopumu, nav pamata uzskatīt un izdarīt secinājumus, ka AS „/Nosaukums/” jebkādā veidā būtu pārkāpis Konkurences likuma sestās daļas 2.punkta prasības un tādējādi būtu izdarījis administratīvo pārkāpumu. Tādēļ AS „/Nosaukums/” uzskata, ka tās darbībās nav konstatējams LAPK 175.⁶ pantā minētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, un pie šādiem apstākļiem administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

[4] Paskaidrojumā tiesai Konkurences padome norāda, ka AS „/Nosaukums/” sūdzība ir nepamatota.

Paskaidrojumā norādi turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Juridiskajām personām nav tiesību atturēties no KPI amatpersonu prasībām, pamatojoties uz šo prasību iespējamu prettiesiskumu. Normatīvie akti neparedz tiesības personām apstrīdēt prasību likumību pirms lieta, kuras ietvaros tiek veikta konkrētā izmeklēšanas darbība, ir pabeigta, proti, ir pieņemts gala lēmums. KPI veiktās izmeklēšanas darbības (to likumību un lietderību) izvērtē tikai tā tiesa, kurai ir iesniegts pieteikums par galīgā lēmuma pārsūdzību, izņemot tiesneša lēmumu, ar kuru tiek piešķirtas tiesības veikt apmeklējuma policijas klātbūtnē (Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punkts). Šo lēmumu var apstrīdēt (tikai tā izdošanas likumību, nevis darbību, kas veiktas uz tā pamata, likumību) pirms konkrētajā lietā ir pieņemts Iestādes gala lēmums.

Iestāde paskaidro, ka pirmkārt, šo un citu izmeklēšanas darbību likumīgais pamats var tikt pārbaudīts tikai izvērtējot gala lēmuma pamatotību un tiesiskumu pārsūdzības stadijā. Savukārt tiesneša lēmums, ar kuru tika atļauts KPI amatpersonām izmantot minētās tiesības, tika atstāts spēkā. Otrkārt, KPI amatpersonas neveica atkārtotu apmeklējumu, bet gan turpināja sākotnējo apmeklējumu, ņemot vērā, ka tika aizzīmogota telpa un atbilstoši

Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punkta g) apakšpunktu zīmogs bija jānoņem 72 stundu laikā. Treškārt, KPI prasību nodrošināt pieeju serverim izteica jau 2011. gada 4.jūlija apmeklējuma laikā, kura tiesiskumu AS „/Nosaukums/” neapstrīd. Tādējādi AS „/Nosaukums/” nebija tiesiska pamata neizpildīt KPI amatpersonu prasību nodrošināt pieeju serverim nekavējoties.

[4.2] Lēmumā ir analizēta AS „/Nosaukums/” vainas pakāpe un tika atzīts, ka AS „/Nosaukums/” rīcībā ir konstatēta neuzmanība. Juridiskā persona ir atbildīga par savas informācijas organizēšanu, tās apstrādi, uzglabāšanu un sniegšanu pilnvarotām valsts pārvaldes iestādēm pēc to pieprasījuma. Izmantojot ārpakalpojumu, juridiskā persona netiek atbrīvota no atbildības par informācijas atbilstošu apstrādi un pienākuma nodrošināt tai pieeju, kā arī tas nedrīkst ietekmēt KPI amatpersonu likumīgo tiesību izmantošanu.

AS „/Nosaukums/” ir vieglprātīgi paļāvusies, ka, izmantojot ārpakalpojumu sniedzēju, tās informācija tiks atbilstoši apstrādāta, uzglabāta un būs pieejama, taču, kā to lietas apstākļi apliecina, KPI amatpersonām izmantojot likumiskās tiesības, tika apgrūtināta pieeja šai informācijai, par ko iestājas administratīvā atbildība. Papildus nav konstatējams, ka AS „/Nosaukums/” nebūtu zinājusi vai nevarēja paredzēt atbildību par likumisko prasību nepildīšanu, jo KPI tiesības tieši izriet no Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punkta.

[4.3] AS „/Nosaukums/” nepamatoti uzskata, ka tā ir atbrīvota no pienākuma izpildīt KPI amatpersonu likumīgās prasības, jo pakalpojuma sniedzošā uzņēmuma atbildīgais darbinieks ir iepriekš saskaņotā ikgadējā atvaļinājumā.

Pirmkārt, juridiskā persona ir pati atbildīga par sev piederošas informācijas glabāšanu un pieeju tai nodrošināšanu. Otrkārt, ja iepriekš bija zināma atbildīgās personas prombūtne, tad bija dots laiks, lai savlaicīgi nodrošinātu tā aizvietošanu prombūtnes laikā. Treškārt, AS „/Nosaukums/”, izmantojot ārpakalpojuma sniedzēju, nav veicis pasākumus, lai saglabātu pieeju savai informācijai un pēc kompetentās iestādes pieprasījuma nodrošinātu piekļuvi šai informācijai iestādes noteiktā termiņā un apjomā. Ņemot vērā šos apstākļus, iestāde uzskata, ka AS „/Nosaukums/” ir rīkojusies vismaz nevērīgi un vieglprātīgi, uzticot savu organizatorisko darbību veikšanu ārpakalpojuma sniedzējam, bet nenodrošinot iespēju tai pašai veikt šīs darbības ārkārtas gadījumos vai neīstenojot jebkāda cita veida pasākumus, kas izslēgtu situācijas iestāšanos, kad AS „/Nosaukums/” nespēj izpildīt kompetentās iestādes likumīgās prasības.

[5] Tiesas sēdē AS „/Nosaukums/” sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādīto argumentu pamata.

[6] Tiesas sēdē iestādes pārstāvis sūdzību neatzina uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība ir noraidāma.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.¹³ panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot Lēmumu, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādējādi tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai un spriedumā sniegs motivāciju attiecībā uz sūdzībā un paskaidrojumos tiesas sēdē norādītajiem AS „/Nosaukums/” argumentiem.

[9] AS „/Nosaukums/” uzskata, ka administratīvais sods šajā lietā ir piemērots prettiesiski, jo 2011.gada 7.jūlijā Konkurences padomes darbinieki nebija tiesīgi veikt

izmeklēšanas darbības minētajā tirgus dalībniekā, jo 2011.gada 4.jūlija izmeklēšanas darbību protokolā norādīts, ka izmeklēšanas darbības ir pabeigtas.

Izvērtējot minēto argumentu, tiesa norāda, ka Protokols ir sastādīts pamatā par to, ka jau 2011.gada 4.jūlijā AS „/Nosaukums/” nenodrošināja KPI amatpersonu piekļuvi serverim, kā arī Lēmumā Konkurences padome ir konstatējusi, ka piekļuve serverim netika nodrošināta 2011.gada 4.jūlijā un atkārtoti 2011.gada 7.jūlijā.

Tādējādi LAPK 175.⁶ panta pārkāpuma objektīvā puse ir konstatējama AS „/Nosaukums/” darbībās, nenodrošinot KPI darbinieku piekļuvi serverim jau 2011.gada 4.jūlijā.

Tiesa noraida pieteicējas AS „/Nosaukums/” argumentu, ka Protokols ir pretlikumīgs, jo 2011.gada 7.jūlija apmeklējums ir bijis pretlikumīgs. Tiesa norāda, ka iestāde drīkst ierasties pie personas un sastādīt tai administratīvā pārkāpuma protokolu arī bez tiesas vai citas iestādes atļaujas.

Tiesa uzskata, ka LAPK 175.⁶ panta pārkāpuma objektīvā puse ir konstatējama arī AS „/Nosaukums/” darbībās, nenodrošinot KPI darbinieku piekļuvi serverim 2011.gada 7.jūlijā.

2011.gada 29.jūnijā tika saņemta Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas atļauja KPI bez iepriekšēja brīdinājuma veikt Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā paredzētās darbības - policijas klātbūtnē bez iepriekšēja brīdinājuma iekļūt AS „/Nosaukums/” īpašumā, valdījumā vai lietošanā esošajās neapdzīvojamās telpās, transportlīdzekļos, dzīvokļos, būvēs un citos kustamos un nekustamos objektos, atverot tos un tajos esošās glabātavas, veikt šo objektu un tajos esošo glabātavu piespiedu pārmeklēšanu un tajos esošo mantu un dokumentu, tai skaitā elektroniskās informācijas sistēmā — datoros, disketēs un citos informācijas nesējos — saglabāto ziņu (datu) apskati (*lietas 9.-10.lapa*).

Saskaņā ar Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punkta (b), (e) un (g) apakšpunktiem minētā apmeklējuma laikā KPI ir tiesības iepazīties ar dokumentos un elektroniskās informācijas sistēmā iekļauto informāciju (arī komercnoslēpumu saturošu informāciju) un veikt elektroniskās informācijas sistēmā saglabāto ziņu (datu) izdrukāšanu vai ierakstīšanu elektroniskās informācijas nesējos, kā arī uz laiku, ne ilgāku par 72 stundām, aizzīmogot neapdzīvojamās telpas, transportlīdzekļus, būves un citus objektus un tajos esošās glabātavas, lai nodrošinātu pierādījumu saglabāšanu.

KPI 2011.gada 4.jūlijā mēģinot piekļūt AS „/Nosaukums/” serverim, vēlējās izmantot augstākminētās izmeklēšanas tiesības (izņemot telpu aizzīmogošanu), taču tas nebija iespējams, jo AS „/Nosaukums/” nenodrošināja piekļuvi serverim, tādējādi KPI aizzīmogoja servera telpas uz 72 stundām.

Tiesas ieskatā minētā serveru telpas aizzīmogošana netika veikta tāpat vien, bet gan ar mērķi atgriezties minētajās telpās tad, kad piekļuve serverī esošajai informācijai tiks nodrošināta. Tiesa augstākminētajā saskata tiesisku un loģisku izmeklēšanas darbību secību ar mērķi pabeigt konkrēto izmeklēšanas darbību tad, kad piekļuve serverim tiks nodrošināta. Tiesa uzskata, ka šīs lietas faktiskajos apstākļos nevienai no konkrētajās izmeklēšanas darbībās iesaistītajām AS „/Nosaukums/” amatpersonām un tās pārstāvjiem neradās šaubas par to, ka minētās izmeklēšanas darbības tiks turpinātas maksimāli pēc 72 stundām. Tādējādi fakts, ka 2011.gada 4.jūlija izmeklēšanas darbību protokolā tika norādīts, ka izmeklēšanas darbības pabeigtas, nevis pārtrauktas, ir uzskatāms par procesuālu pārkāpumu, taču tas nav uzskatāms par tik nozīmīgu, lai padarītu 2011.gada 7.jūlijā izteikto KPI prasību piekļūt AS „/Nosaukums/” serverim par nelikumīgu un šajā lietā pieņemto Lēmumu daļā, kas attiecas uz Konkurences padomes amatpersonu prasību 2011.gada 7.jūlijā piekļūt AS „/Nosaukums/” serverim nepildīšanu, par prettiesisku.

[10] Tiesa noraida AS „/Nosaukums/” argumentu, ka Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punkts nenosaka, kādā laika posmā ir jānodrošina piekļuve jebkurā veidā un

formā sastādītiem vai uzglabātiem dokumentiem, kā arī elektroniskās informācijas sistēmā saglabātām ziņām (datiem).

Tiesa norāda, ka Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punkts paredz, ka šā panta piektās daļas 4.punktā minēto izmeklēšanas darbību laikā pēc Izpilddirekcijas amatpersonu likumīga pieprasījuma tirgus dalībnieka vai tirgus dalībnieka darbinieku un citu ar izmeklējamo pārkāpumu saistīto personu pienākums ir nodrošināt piekļuvi jebkurā veidā un formā sastādītiem vai uzglabātiem dokumentiem, kā arī elektroniskās informācijas sistēmā saglabātajām ziņām (datiem).

Tādējādi piekļuve tirgus dalībnieka jebkurā veidā un formā sastādītiem vai uzglabātiem dokumentiem, kā arī elektroniskās informācijas sistēmā saglabātām ziņām (datiem) ir jānodrošina 9.panta piektās daļas 4.punktā minēto izmeklēšanas darbību laikā.

Kā tas jau ir konstatēts iepriekš, šajā lietā Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā minēto izmeklēšanas darbību laikā KPI amatpersonām netika nodrošināta piekļuve AS „/Nosaukums/” serverī uzglabātajiem dokumentiem.

Tiesa norāda, ka Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punktā norādītie tirgus dalībnieka pienākumi ir nošķirami no Konkurences likuma 26.panta otrajā un trešajā daļā norādītajiem tirgus dalībnieka pienākumiem sniegt informāciju pēc Konkurences padomes pieprasījuma, jo Konkurences likuma 9.panta sestās daļas 2.punktā norādītie tirgus dalībnieka pienākumi ir noteikti tikai konkrētu izmeklēšanas darbību laikā un attiecas nevis uz informācijas sniegšanu, bet gan uz piekļuves informācijai sniegšanu. Konkurences likuma 26.panta otrajā un trešajā daļā norādītie tirgus dalībnieka pienākumi attiecināmi uz gadījumiem, kad tirgus dalībnieks pats sagatavo un sniedz informāciju pēc Konkurences padomes pieprasījuma, bet Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā minēto izmeklēšanas darbību laikā KPI amatpersonas pašas iegūst pie tirgus dalībnieka atrodošos informāciju.

[11] Tiesa konstatē, ka AS „/Nosaukums/” norādītais Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.decembra spriedums lietā Nr. SKA-571 un 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr. SKA-199 nesatur apgalvojumu, ka LAPK 175.² panta (kas paredz līdzīgu administratīvā pārkāpuma sastāvu par kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkcijas realizējošo valsts un pašvaldības institūciju likumīgo prasību nepildīšanu) pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu. Tiesa norāda, ka minētajās lietās pastāvēja strīds par to, vai personas vispār zināja, ka viņām tika izvirzītas minēto iestāžu prasības.

Tiesa uzskata, ka LAPK 175.⁶ panta pārkāpumu ir iespējams izdarīt arī aiz neuzmanības un šajā lietā AS „/Nosaukums/” nav paredzējusi kaitīgo seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

[12] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 175.⁶ pantu par Konkurences padomes lēmumu vai amatpersonu likumīgo prasību nepildīšanu uzliek naudas sodu juridiskajām personām no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem.

Tiesa konstatē, ka AS „/Nosaukums/” šajā lietā ir piemērots naudas sods Ls 1000 apmērā, kas ir uzskatāms par naudas sodu iespējamā naudas soda apmēra zemākajās robežās.

Tiesa ņem vērā arī faktu, ka pārkāpums ir izdarīts Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā minēto izmeklēšanas darbību laikā, kad pastāv būtiska valsts interese nodrošināt, lai KPI varētu nekavējoties veikt izmeklēšanas darbības un tikt nodrošināts tas, ka tirgus dalībnieka rīcībā esošā informācija netiktu grozīta vai iznīcināta. Tādējādi tiesa uzskata, ka šajā lietā nav pamata piemērot LAPK 21.panta otro daļu un atzīt, ka AS „/Nosaukums/” izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs.

Tiesa secina, ka AS „/Nosaukums/” norādītie Konkurences padomes lēmumi attiecībā uz administratīvā soda piemērošanu ir attiecināmi uz informācijas nesniegšanu Konkurences likuma 26.panta otrās un trešās daļas kārtībā, kas ir nošķirama no Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 4.punktā minēto izmeklēšanas darbību veikšanas, tādējādi tie nav izmantojami, lai izvērtētu, vai, nosakot sodu, iestāde ir ievērojusi vienlīdzības principu. Turklāt LAPK 175.⁶ pants neparedz tādu administratīvā soda veidu kā brīdinājums.

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā minēto, kā arī administratīvā pārkāpuma raksturu un smagumu, tiesa uzskata piemēroto naudas sodu par tiesisku un samērīgu.

[13] Ņemot vērā sprieduma 8.-12. punktos minēto, tiesa konstatē, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹² panta otrās daļas 1.punktu un 289.¹⁸ pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Konkurences padomes 2011.gada 21.jūlija lēmumu Nr.E02-42, bet AS „/Nosaukums/” sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 9.oktobrī.

Tiesnese

T.Jefremova